

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.10.2010
KOM(2010) 538 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**27. ÅRSBERETNING OM KONTROL MED GENNEMFØRELSEN AF EU-RETEN
(2009)**

SEK(2010) 1143
SEK(2010) 1144

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

27. ÅRSBERETNING OM KONTROL MED GENNEMFØRELSEN AF EU-RETTE (2009)

1. INDLEDNING

Kommissionen anførte i sin meddelelse fra 2007 "Et resultatorienteret Europa"¹, at den i sine årsberetninger ville sætte øget fokus på strategiske spørgsmål, vurdering af lovgivningens aktuelle situation, prioriteter og programmering af kommende tiltag.

I denne beretning følges der nogenlunde samme struktur som i sidste årsberetning, med nogle ændringer for at tage højde for de vigtigste spørgsmål i 2009.

2. GENERELLE OPLYSNINGER

2.1. Indledning

Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) trådte i kraft den 1. december 2009. Disse traktater ændrer nogle af EU's beføjelser og giver Kommissionen flere overvågnings- og håndhævelsesfunktioner, samtidig med at nogle af de generelle regler bevares. Artikel 4 i TEU opretholder medlemsstaternes primære forpligtelse til at sikre, at EU-retten anvendes korrekt (tidligere artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF)). I artikel 17 i TEU opretholdes Kommissionens ansvar for at sikre, at EU-retten gennemføres. Artikel 258 og 260 i TEUF vedrører Kommissionens beføjelse til at indbringe traktatbrudssager for Domstolen (tidligere artikel 226 og 228 i TEF). Artikel 260 i TEUF indeholder to nye elementer:

- Kommissionen kan anmode Den Europæiske Unions Domstol (Domstolen) om at pålægge en medlemsstat finansielle sanktioner for forsinket gennemførelse i national ret af et direktiv, som er vedtaget efter en lovgivningsprocedure, når den indbringer en sag for Domstolen i henhold til artikel 258 i TEUF, og
- efter at Domstolen har afsagt en første dom i henhold til artikel 258 i TEUF, skal Kommissionen blot give medlemsstaten lejlighed til at fremsætte eventuelle bemærkninger, før den for anden gang indbringer sagen for Domstolen i henhold til artikel 260, stk. 2, i TEUF.

Kommissionen planlægger at vedtage en meddelelse, hvori den opdaterer sin tilgang til anvendelsen af disse bestemmelser.

I slutningen af 2009² omfattede EU-retten bortset fra traktatens bestemmelser ca. 6 140 forordninger og lidt under 1820 direktiver, som gælder for alle 27 medlemsstater.

¹ KOM(2007) 502.

2.2. Generelle statistikker over klager og traktatbrudsprocedurer

Traktatbrudsproceduren er afgørende for at sikre, at lovgivningen anvendes korrekt. Ved udgangen af 2009 var ca. 77 % af klagerne afsluttet, før der blev taget det første formelle skridt i en traktatbrudsprocedure; ca. yderligere 12 % af alle sager var afsluttet, før der blev afgivet en begrundet udtalelse, og yderligere 7 %, før Domstolen traf en afgørelse.

Ved udgangen af 2009 var Kommissionen i færd med at behandle ca. 2900 klager og traktatbrudssager. Det samlede antal sager var faldet med 16 % i forhold til slutningen af 2008 med en nedgang på 26 % i sager om manglende anmeldelse af gennemførelsesbestemmelser til direktiver. Klager udgjorde 54 % af det samlede antal sager eller 63 % af alle sager om andre forhold end forsinket gennemførelse af direktiver, hvilket svarer til et fald på 15 % i forhold til 2008. Antallet af igangværende sager indledt på eget initiativ i slutningen af 2009 faldt med 11 % sammenlignet med 2008.

I gennemsnit var ca. 51 % af de samlede krævede gennemførelsesforanstaltninger i 2009 forsinket sammenlignet med 55 % i 2008 i en kontekst, hvor et mindre antal direktiver skulle gennemføres i 2009.

Hvis man sammenligner registreringen af sager i perioden 1999-2003 med perioden 1999-2008 faldt den gennemsnitlige behandlingstid for traktatbrudssager fra omkring 27 måneder til 24 måneder regnet fra indledningen af sagen til indbringelsen af sagen for Domstolen i henhold til artikel 258 i TEUF. Det tog i gennemsnit omkring 15 måneder at behandle sager vedrørende manglende anmeldelse af nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiver. I 2009 blev 2 sager indbragt for anden gang for Domstolen i henhold til den tidligere artikel 228 i TEF (nu artikel 260 i TEUF) sammenlignet med ingen sager i 2008.

Kommissionen bemærker, at mængden af registrerede klager og traktatbrudssager berøres af de ændringer i dens arbejdsmetoder, som man er ved at afprøve³. Da det vil tage nogen tid, før disse ændringer får fuld virkning, er det endnu for tidligt at drage nogen konklusioner.

2.3. Andragender

Antallet af andragender til Europa-Parlamentet vedrørende korrekt anvendelse af EU-retten afhænger af, om borgerne, erhvervslivet og civilsamfundet beslutter at tilkendegive deres interesser på denne måde. Selv om de fleste andragender ikke vedrører traktatbrudssager, giver de Europa-Parlamentet og Kommissionen nyttige oplysninger om borgernes interesser.

Miljøbeskyttelse og det indre marked er fortsat de områder, der giver anledning til flest andragender: henholdsvis 173 og 82 nye andragender. Inden for miljøbeskyttelse tegner vurderinger af virkningen på miljøet (52), naturen (50), spildevand (26), forvaltning af vandkvalitet og beskyttelse af ressourcer (17), luftkvalitet og støj (13) samt industrielle emissioner (6) sig for de største antal. Hvad angår det indre marked figurerede erhvervsmæssige kvalifikationer (28), tjenesteydelser (19), selskabsret (10), offentlige indkøb (8) og finansielle institutioner (17) højt. På området retfærdighed, frihed og sikkerhed

² Alle henvisninger er til 2009, medmindre andet angives.

³ Jf. punkt 3.4.

figurerede grundlæggende rettigheder (43), personers frie bevægelighed (36) og statsborgerskab og valgrettigheder (12) også højt, ligesom færdselssikkerhed, herunder anerkendelse af kørekort og færdselslov (30), samfinansiering af projekter under regionalpolitikken (18) og informationssamfundet (9).

Blandt de mange og forskellige anliggender, andragenderne omfatter, skal navnlig nævnes dem vedrørende affaldssituationen i Campania i Italien og en bredere vifte af affaldshåndteringsspørgsmål, navnlig i Grækenland og Spanien. Hvad angår det indre marked, blev der i mange andragender peget på undertiden komplekse aspekter af individuelle situationer i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Inden for tjenesteydelser i almindelighed blev der desuden fokuseret på apotekernes aktiviteter og spil og sportsvæddemål, mens det på området finansielle tjenesteydelser var spørgsmål vedrørende kreditinstitutioner, værdipapirer, frie kapitalbevægelser og betalinger, som tiltrak sig opmærksomhed. Mange andragender vedrørte traktatbrudsprocedurer, som Domstolen var ved at behandle vedrørende bylovgivningen i Valencia⁴.

3. AKTUELLE SPØRGSMÅL OM GENNEMFØRELSE, FORVALTNING OG HÅNDHÆVELSE

3.1. Forsinket gennemførelse og anmeldelse samt forebyggelse

a) Forsinket gennemførelse

Til trods for at situationen med manglende gennemførelse i national ret på det seneste generelt er blevet bedre, giver antallet af traktatbrudssager, der indledes på grund af forsinket gennemførelse af direktiver, fortsat anledning til alvorlig bekymring. Tallene var især høje for f.eks. medicinske anordninger (22 nye sager), arbejdsvilkår inden for interoperabel grænseoverskridende jernbanetransport (17), ændrede regler for indskudsgarantiordninger (17) og grundvandsdirektivet (17). Den forsinkede gennemførelse var også udbredt i forbindelse med teknisk opdatering af direktiver på erhvervsområdet. 24 medlemsstater modtog åbningsskrivelser vedrørende forsinket eller uhensigtsmæssig meddelelse af rapporter om drivhusgasemissioner, som er et prioriteret område.

Nogle gange blev fristen forlænget; Domstolen afsagde dom i syv sager vedrørende 2005-direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, idet gennemførelsen heraf var forsinket med over to år. På områderne selskabsret, selskabsledelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge måtte man håndtere ca. 140 traktatbrudssager for forsinket gennemførelse, hvoraf 11 nåede frem til stadiet med domstolsafgørelse. I fire sager traf Domstolen afgørelser om direktiv 2004/83 vedrørende tredjelandsstatsborgeres eller statsløses status som flygtninge. På det civile retlige område blev Grækenland indbragt for Domstolen for anden gang med en anmodning om pålæggelse af finansielle sanktioner, fordi landet var forsinket med over tre år med gennemførelsen af direktiv 2004/80 om erstatning til ofre for forbrydelser.

Konklusion: *Forsinket gennemførelse og forsinket anmeldelse er fortsat et udbredt, systematisk problem, som vedrører både tekniske opdateringer af foranstaltninger, der er*

⁴ Sag C-306/08, Kommissionen mod Spanien.

vigtige for EU's erhvervsliv, prioriterede EU-politikker og foranstaltninger af interesse for de enkelte borgere. Selv om der er konstateret en del forbedringer i år i forhold til sidste år, undergraver den omfattende og konstante forsinkelse fortsat virkeliggørelsen af EU's mål.

b) Forebyggende foranstaltninger

Der er fortsat blevet oprettet kontaktnet for gennemførelse af direktiver og webbaserede spørgsmål/svar-redskaber. Et godt eksempel er det webredskab, som blev oprettet for direktiv 2007/64 vedrørende betalingstjenester, og som senere blev udvidet til også at omfatte direktiv 2009/110 vedrørende elektroniske penge. Det indeholder oplysninger om selve direktivet og om fremskridtene med gennemførelsen, herunder anvendelsen af valgmuligheder. På samme måde er der oprettet en offentlig database med teksterne i de nationale love og europæisk og national retspraksis vedrørende urimelig handelspraksis.

En række ekspertgrupper spillede en vigtig rolle i gennemførelsen i national ret og den praktiske gennemførelse af EU-lovgivning, herunder betydelig udvikling på områder som f.eks. vikarbejde, europæiske samarbejdsudvalg og luftfartssikkerhed. Der er udformet vejledende retningslinjer og bistand til interesseparter på områder som f.eks. styring af vibrationer og støj på arbejdspladsen, retsmidler i forbindelse med offentlige indkøb og tilsyn med væv- og celleudtagning. Der er tilvejebragt retningslinjer for markedsføring af plantebeskyttelsesprodukter (i alt 47) og badevandskvalitet.

Gruppen vedrørende Gennemførelse af Direktivet om Betalingstjenester har siden januar 2008 holdt ti møder, bl.a. med deltagelse af repræsentanter for betalingsmarkedet og forbrugerne, og den modtog ca. 300 spørgsmål og fremsatte skriftlige bemærkninger og bidrog derved til en bred forståelse. Kontaktgruppen holder fortsat møder for at undersøge, hvordan kravene i direktivet om hjemsendelse af ulovlige tredjelandstatsborgere kan opfyldes, bl.a. gennem workshopper med deltagelse af internationale organisationer og ngo'er.

Der blev fortsat gennemført vigtigt forebyggende arbejde inden for rammerne af direktiv 98/34 med anbefalinger og vejledning fra Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til mere end 700 nationale udkast til tekniske forskrifter vedrørende produkter, der ikke er omfattet af EU-harmonisering, og informationssamfundstjenester. Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter holdt møde tre gange for at drøfte direktivets gennemførelse, og der blev oprettet en ny arbejdsgruppe, som skulle overveje udviklingsmulighederne.

Gennemførelsen og anvendelsen af servicedirektivet har været genstand for 20 bilaterale møder med medlemsstaterne og 9 ekspertgruppemøder.

Ved forordning 1211/2009 blev der oprettet en ny sammenslutning af europæiske tilsynsmyndigheder (BEREC) til bl.a. at sikre den fremtidige udvikling af ensartet reguleringspraksis inden for elektronisk kommunikation. Ved forordning 713/2009 er der oprettet et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER) til at sørge for en integreret ramme for ensartet anvendelse af lovgivningen om de indre markeder for elektricitet og gas.

Efter TEU's ikrafttræden er området politisamarbejde og retligt samarbejde om straffesager efter en overgangsperiode omfattet af de samme procedurer og regler som dem, der gælder for resten af EU-lovgivningen. Der er udarbejdet en lang række foranstaltninger til at forbedre

gennemførelsen af gældende EU-ret, herunder organisation af regionale workshoper med nationale lovgivere og retshåndhævende myndigheder, strømlinede kontakter og bilaterale møder med nationale administratorer, offentliggørelse af håndbøger, støtte til interessepartsnetværk og inddragelse af Kommissionens tjenestegrene i national uddannelse af aktører i retsvæsenet.

Kommissionen har også gennemgået den generelle samling forebyggende foranstaltninger, der anvendes med medlemsstaterne i ekspertgruppen om gennemførelse og anvendelse af EU-retten, for at sikre, at de er gennemsigtige, og identificere nyttige udviklingstiltag.

Konklusion: *Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at deltage aktivt i identifikationen og anvendelsen af forebyggende foranstaltninger for hver enkelt ny lovgivningsmæssig foranstaltning, således at man mindsker behovet for en mere langvarig retslig fortolkning eller en revision af lovgivningen.*

3.2. Sammenligningstabeller og evaluering af, om medlemsstaternes lovgivning er i overensstemmelse med kravene i EU-direktiverne

Sammenligningstabeller er et af de vigtigste elementer i forebyggende tiltag, idet de indeholder en liste over de bestemmelser i medlemsstaternes forskrifter, som gennemfører direktivforpligtelserne i national ret. De er i begyndelsen en hjælp til at sikre, at udkastene til gennemførelsesforanstaltninger er i overensstemmelse med direktiverne. På et senere stadium er de en hjælp til at sikre, at gennemførelsen er fuldstændig og korrekt, og de hjælper også erhvervslivet og forbrugerne med at se, hvordan EU-retten gennemføres på nationalt plan. De letter samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen, når gennemførelsesbestemmelserne skal gennemgås, idet de giver mulighed for hurtig indkredsning af spørgsmål og dialog. De bidrager også til gennemsigtigheden på lovgivningsområdet og giver bedre adgang til lovgivningen, idet de fremhæver de forskrifter, der er relevante for forskellige borgeres og erhvervslivets interesser. De kan i betydelig grad bidrage til det arbejde, der udføres i Rådet for Den Europæiske Union for at forbinde EU med de nationale databaser, som indeholder lovgivningstekster.

Kommissionen vil fortsat støtte udarbejdelsen af sammenligningstabeller i samråd med medlemsstaterne og de øvrige institutioner.

Konklusioner: *Sammenligningstabeller bidrager til gennemsigtighed og forbedrer adgangen til lovgivningen. De er et vigtigt element i medlemsstaternes samarbejde med Kommissionen for at sikre, at direktiverne gennemføres korrekt. Kommissionen vil fortsat søge støtte fra alle EU-institutionerne til en omfattende brug af disse tabeller.*

3.3. Ekspertgruppernes forvaltning af traktatsartikler og EU-lovgivning

Kommissionen har fortsat udviklet arbejdet med at forvalte EU-retten sammen med medlemsstaterne gennem ekspertgrupper.

Ekspertgruppen for typegodkendelsesmyndigheder er blevet oprettet til at sikre en ensartet anvendelse af tekniske krav i forbindelse med markedsføringen af motorkøretøjer, når systemet bliver obligatorisk i 2012. Koordinatorgruppen har vedtaget adfærdskodeksen for national administrativ praksis inden for rammerne af direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (2005/36) og deri præciseret, hvilke krav der stilles i

direktivet, og hvad der er den bedste praksis for dets anvendelse. Hvad angår tilladte ernærings- og sundhedsanprisninger i fødevaremærkning (forordning 1924/2006), er der holdt månedlige møder med medlemsstaterne for at behandle ca. 44 000 anprisninger i medlemsstaterne.

Efter Metock-dommen⁵ drøftede ekspertgruppen vedrørende anvendelsen af direktiv 2004/38 retningslinjerne før lanceringen af programmet for bilaterale møder med alle medlemsstaterne om gennemførelse af EU-reglerne for borgernes og deres familiemedlemmers frie bevægelighed.

I januar 2009 reagerede EU effektivt på den alvorlige gaskrise, som medførte betydelige forsyningsafbrydelser. Forsynings sikkerheden blev effektivt bevaret ved hjælp af et fælles tiltag, der byggede på arbejdet i den gaskoordinationsgruppe, der blev nedsat ved Rådets direktiv 2004/67/EF, hvorved det blev bekræftet, at der i en EU-tilgang kan tages hensyn til alle medlemsstaters særlige forhold, og at fælles foranstaltninger er mest effektive.

På området finansielle tjenesteydelser fortsatte arbejdsgruppen "Capital Requirements Directive Transposition Group" sit arbejde med fortolke og præcisere forskellige spørgsmål for at sikre en kohærent gennemførelse af de gældende regler. Arbejdsgruppen bistod Kommissionen i udarbejdelsen af to gennemførelsesdirektiver og Kommissionens forslag om tilsynsmæssig behandling af gensecuritisationer. Disse foranstaltninger imødegik finanskrisen ved at skærpe reglerne for likviditet, store eksponeringer og kapital kvalitet, samtidig med at de også sikrede, at der blev truffet de nødvendige hasteforanstaltninger for at opretholde tilliden til indskuds garantiordningerne.

Der er også oprettet en ny ekspertgruppe vedrørende forvaltningen af Natura 2000 til at indsamle og udveksle oplysninger om den bedste praksis, herunder samspillet mellem naturbeskyttelse og økonomisk udvikling.

***Konklusioner:** Disse eksempler bekræfter, at der er behov for et meget stort og vidtspændende forvaltningsarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, således at man opnår størst mulige fordele af EU-lovgivningen.*

3.4. Oplysninger og problemløsning til fordel for borgerne, erhvervslivet og civilsamfundet samt klageregistrering og -behandling

Borgerne har brug for at vide, hvor de kan finde den type oplysninger, de søger. Kommissionen har udviklet en række tjenester. Borgerne har brug for at kunne finde de tjenester, der kan løse deres behov. Kommissionen arbejder fortsat på at forbedre adgangen, oplysningerne og støtten vedrørende rettigheder og muligheder gennem videreudviklingen af webportalen "Dit Europa".⁶

Klageproceduren udgør en specifik informationskilde for Kommissionen og er en proces, hvorigennem borgerne og erhvervslivet kan give udtryk for deres bekymringer om, hvorvidt

⁵ C-127/08 af 25. juli 2008, Blaise Baheten, Metock og andre mod Minister for Justice, Equality and Law Reform.

⁶ <http://ec.europa.eu/youreurope/>

EU-retten anvendes korrekt. Frem til oktober 2009⁷ opererede Kommissionen med et system, hvor der blev foretaget en indledende vurdering af indgående korrespondance for at afgøre, om der var tilstrækkelige tegn på en eventuel overtrædelse til at gøre det berettiget at registrere korrespondancen som en klage. Dette førte til, at en del af korrespondancen ikke blev registreret som klager.

Det gav anledning til bekymring blandt afsenderne, i Parlamentet og hos Den Europæiske Ombudsmand. Siden oktober 2009 har Kommissionen afprøvet en ny metode, hvor al korrespondance vedrørende anvendelsen af EU-retten bliver registreret særskilt, og al korrespondance, som indeholder klare tegn på, at henvendelsen er ment som en klage over anvendelsen af EU-retten, registreres som en klage, således at borgerne får et mere direkte og positivt svar. Denne metode er begyndt at føre til den forventede betydelige forøgelse af mængden af registrerede klager, uanset deres indhold. Når den nye metode har været brugt i et helt år, skulle Kommissionen have tilstrækkeligt grundlag til at overveje at konsolidere en række forbedringer i en omarbejdning af meddelelsen fra 2002.

I 2009 opnåede Solvit en yderligere stigning på 50 % i mængden af sager ud over stigningen på 22 % året før og opretholdt samtidig en konstant høj succesrate på 86 %. Bopælsrettigheder, social sikkerhed, erhvervsmæssige kvalifikationer og fri udveksling af tjenesteydelser figurerede højt blandt de spørgsmål, der blev rejst. Solvit har fortsat øget sin værdi og effektivitet og yder bistand og løsninger til borgerne og erhvervslivet, samtidig med at det også spiller en vigtig rolle i arbejdet med at identificere strukturelle hindringer for den frie bevægelighed.

Den første evalueringsrapport for EU Pilot blev vedtaget i marts 2010.⁸ I betragtning af projektets succes har Kommissionen foreslået, at EU Pilot udvides til at omfatte alle medlemsstaterne, og at det generelt anvendes til at søge hurtige løsninger af potentielle overtrædelser af EU-retten.

Det er også afgørende, at der gennemføres et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne på alle myndighedsniveauer, således at man kan forbedre medlemsstaternes anvendelse af EU-retten og mindske antallet af klager. Det er nødvendigt at forbedre formidlingen af viden om EU-lovgivning blandt juridiske aktører, optrappe uddannelsen i EU-relaterede spørgsmål og gøre informationerne tilgængelige for alle, der er involveret i gennemførelsen af EU-retten, f.eks. via den europæiske e-justice-portal.

Konklusioner: *Kommissionen planlægger at gennemgå sin generelle politik for registrering af klager og forbindelserne med klagerne i lyset af erfaringerne fra de nye metoder, man er ved at afprøve. Horisontale instrumenter som Solvit og EU Pilot udvikles løbende og viser sig fortsat at være værdifulde, idet de hurtigt løser problemer, som borgere og virksomheder er konfronteret med. EU Pilot er et yderst effektivt supplement til den række redskaber, der skal sikre anvendelsen af EU-retten, idet det giver mulighed for hurtigt at løse spørgsmål om overtrædelser, uden at der skal følges formelle procedurer eller om fornødent udarbejdes en begrundelse for sådanne procedurer. Kommissionen anerkender, at medlemsstaterne i høj grad engagerer sig for at sikre, at disse instrumenter fungerer med succes. Den forpligter sig*

⁷ Jf. Kommissionens meddelelse fra 2002, "Meddelelse om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten" – KOM(2002) 141.

⁸ KOM(2010) 70.

til fortsat at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at udbygge dette partnerskab og har opfordret alle medlemsstaterne til at deltage i videreudviklingen af EU Pilot.

3.5. Håndhævelse

REACH-forordningen (1907/2006) skal primært håndhæves gennem et system med officielle kontrolforanstaltninger og andre tiltag i medlemsstaterne, som stadig udvikles, efterhånden som de vigtigste REACH-forpligtelser gradvis indføres. Håndhævelsen af forpligtelserne til at begrænse markedsføringen af visse kemikalier blev operationel i andet halvår af 2009. Resultaterne af en undersøgelse af de nationale sanktioner skal drøftes med medlemsstaterne i 2010 med henblik på at sikre kohærens.

I 2009 udarbejdede Kommissionen en rapport om de første to års anvendelse af forordning 2006/2004 om samarbejde om forbrugerbeskyttelse og vedtog meddelelsen "Håndhævelse af forbrugerlovgivningen", hvori den fastlagde fem prioriterede indsatsområder.⁹

Kommissionen har også revideret og styrket retningslinjerne for EU-systemet for hurtig udveksling af oplysninger om farlige forbrugsprodukter (RAPEX) inden for rammerne af direktiv 2001/95. Desuden er der fastlagt rammer med henblik på at måle effektiviteten af håndhævelsen på nationalt niveau. Kommissionen er endvidere i færd med at udarbejde en forordning, som skal vedtages i henhold til forordning 216/2008 om fælles regler for civil luftfart, således at der fastsættes bestemmelser, der muliggør midlertidige sanktioner, før et certifikat trækkes tilbage.

Traktatbrudsprocedurerne sikrer, at EU-retten fortolkes korrekt, og at overtrædelserne korrigeres. De nationale administrative og retslige procedurer gør det muligt at kontrollere de foranstaltninger, medlemsstaternes myndigheder træffer. Det er i visse tilfælde blevet fundet hensigtsmæssigt, at EU-lovgivningen indeholder bestemmelser om klageprocedurer, f.eks. i forbindelse med adgang til miljøoplysninger, vurderinger af virkningen på miljøet, afgørelser om tilladelser i relation til integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, klagemuligheder i forbindelse med offentlige indkøb eller i rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation.

Der skal udvises større opmærksomhed om håndhævelsesforanstaltninger under udarbejdelsen af ny lovgivning, herunder retten til at klage over afgørelser, for at sikre en effektiv anvendelse. De nuværende håndhævelsesmetoder kan udvikles, eller der kan indføres nye metoder, afhængigt af arten og omfanget af de spørgsmål, der rejses på forskellige områder.

I de tilfælde, hvor der i EU-lovgivningen henvises til sådanne foranstaltninger, skal de anvendes, og det skal vurderes, om de er hensigtsmæssige. Kommissionen vil derfor fokusere på en korrekt gennemførelse af disse processer og kontrollere og rapportere om deres funktion og effektivitet i forhold til deres formål, idet den vil afholde sig fra at erstatte dem med egne tiltag for ikke at underminere deres rolle.

I 2009 videreudviklede Kommissionen sine metoder for tilrettelæggelse af inspektioner, undertiden i samarbejde med agenturerne. Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur aflagde

⁹ KOM(2009) 330.

et rekordhøjt antal besøg, som resulterede i anmodninger om omgående korrektion af en række problemer, hvor der var tale om væsentlige overtrædelser. Der blev gennemført ca. 200 inspektioner for at sikre effektiviteten af nationale søfartssikkerhedsforanstaltninger, hovedsagelig i forbindelse med vurderinger af havne og skibe og effektiv anvendelse af sikkerhedsplaner.

Konklusioner: *Kommissionen bekræfter, at der er behov for, at man fokuserer mere på effektive instrumenter til at sikre håndhævelsen af EU-retten. Det kan være enten horisontale eller sektorspecifikke instrumenter. Når der i EU-lovgivningen henvises til nationale procedurer, vil Kommissionen prioritere gennemførelsen og kontrollen med effektiviteten af de pågældende håndhævelsesbestemmelser og undgå at iværksætte konkurrerende eller alternative foranstaltninger. Inspektioner, som længe har fundet sted i forbindelse med menneskers sundhed, anvendes i voksende omfang på andre områder som f.eks. transportsikkerhed, hvor de kan spille en vigtig rolle i bekræftelsen af retsfortolkningen og sikre, at forskrifterne anvendes korrekt, og dermed vise en stærkt resultatorienteret tilgang.*

3.6. Traktatbrudsprocedurernes rolle

I 2007-meddelelsen om et resultatorienteret Europa blev der gjort rede for Kommissionens nuværende politik for at sikre, at EU-retten anvendes korrekt. Der blev også gjort rede for, hvorledes der herefter i Kommissionens årsberetninger ville blive fokuseret mere på strategiske spørgsmål, evaluering af den aktuelle retssituation i forskellige sektorer, prioriteter og programmering af fremtidigt arbejde. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er knyttet til denne beretning, indeholder de detaljerede oplysninger for de forskellige sektorer, herunder prioriteterne for forvaltningen af traktatbrudssager.

Der er nu fastlagt prioriteter for alt Kommissionens overvågningsarbejde helt ned til individuelle klager og traktatbrudsprocedurer i overensstemmelse med de kriterier, der blev anført i 2007-meddelelsen. Fremskridtene i arbejdet med klager og traktatbrud gennemgås regelmæssigt i lyset af sagens beskaffenhed og de benchmarks, der er fastlagt. Der udvises særlig opmærksomhed om sager, som har været i gang længe, eller hvor der længe ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt. Der tages hensyn til begrundelserne for en forsinket behandling af visse sager, f.eks. at der føres en anden prøvesag eller situationer, hvor en national domstol har anmodet om en præjudiciel afgørelse fra Domstolen om samme spørgsmål. Når der er en sag i gang ved en national domstol, kunne Kommissionen overveje at afslutte de sager, hvor der endnu ikke er taget noget formelt traktatbrudsprocedureskridt, og suspendere igangværende traktatbrudssager. Det gælder især i de tilfælde, hvor den sag, der behandles af en national domstol, har samme genstand som traktatbrudssagen, da Kommissionen i så tilfælde ville have et klart grundlag, som den kunne basere yderligere tiltag på, når processen ved den nationale domstol er afsluttet. I disse tilfælde vil Kommissionen dog fortsat være rede til at behandle de spørgsmål, borgerne fortsat måtte have, efter at de nationale procedurer er afsluttet.

Konklusioner: *De prioriteter, der er fastlagt i ledsagedokumentet til denne beretning vedrørende situationen i de forskellige sektorer, skal sikre, at Kommissionen fokuserer på de foranstaltninger, som sandsynligvis bedst vil kunne sikre, at lovgivningen gennemføres rettidigt og effektivt, således at så mange borgere og virksomheder som muligt får størst muligt udbytte heraf. For at sikre foranstaltningernes effektivitet skal der undgås unødige*

dobbeltprocedurer. Kommissionen bekræfter, at den vil arbejde i overensstemmelse med disse prioriteter.

3.7. Rapportering om og kontrol med gennemførelsen

Der udvises større opmærksomhed om efterfølgende rapportering om EU-reglernes virkninger. Parlamentet fokuserer mere på gennemførelsesspørgsmål. EU-lovgivningen indeholder ofte bestemmelser om rapporter om de første års anvendelse af en foranstaltning. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er knyttet til denne beretning, indeholder referencer til mange undersøgelser og rapporter, som Kommissionen har udarbejdet i 2009 og planlægger for 2010.

***Konklusioner:** Den øgede fokusering på efterfølgende evalueringer af EU-lovgivningens virkninger indebærer, at opmærksomheden rettes mod de rapporter, som Kommissionen skal udarbejde om, hvordan forskellige EU-lovgivningsforanstaltninger fungerer. Kommissionen påpeger, at disse rapporter, som ofte indeholder detaljerede bidrag fra medlemsstaterne, er et af dens mest værdifulde bidrag til evalueringen af EU-rettens effektivitet og virkninger.*

4. KONKLUSIONER

Denne årsberetning viser, at det er yderst vigtigt, at EU-retten anvendes fuldt ud og korrekt, således at den frembringer de rettigheder og forpligtelser, der følger af EU-retten. I denne årsberetning fremgår det tydeligt, at prioriteterne er blevet videreudviklet og fulgt, men også, at de instrumenter, der i tidens løb er udviklet til at lette og forbedre overvågningen af EU-retten, er ved at modnes, og at de i stigende grad bidrager til, at overvågningen generelt er effektiv og rettidig.

Der er fortsat udfordringer, især i forbindelse med en række væsentlige og grundlæggende aspekter som f.eks. den korrekte og rettidige gennemførelse af direktiver i national ret. De forebyggende tilgange, man er ved at udvikle i samarbejde med medlemsstaterne, er en betydelig investering fra alle berørte parter side og skulle give afkast ved at sikre, at EU-retten overholdes hurtigere og bedre i de kommende år.